

5. Pôstna nedeľa C

*Ani ja ťa neodsudzujem.
Chod' a odteraz už nehreš! (Jn 8,11)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 43,16-21

Takto hovorí Pán, ktorý urobil cestu cez more a cez dravé vody chodník; ktorý vyviedol vozy i kone, vojsko i vojvodcov – ležia mŕtvi, už nevstanú, zanikli, zhasli ako knôt –:

"Nemyslíte na to, čo bolo, nesnite o veciach dávnych. Hľa, ja tvorím čosi nové, teraz to klíči; nebadáte? Áno, na púšti urobím cestu a rieky na pustatine.

Bude ma chváliť poľná zverina, šakaly a pštrosy, že som dal vodu na púšti a rieky na pustatine, aby som napojil svoj ľud, svojho vyvolenca. Ľud, ktorý som si stvoril, bude ohlasovať moju chválu."

Druhé čítanie

List Filipanom 3,8-14

Bratia a sestry, všetko pokladám za stratu v porovnaní so vznešenosťou poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Pre neho som sa zriekol všetkého a všetko pokladám za odpadky, aby som získal Krista a žil v ňom; lebo nemám svoju spravodlivosť zo Zákona, ale z viery v Krista – spravodlivosť z Boha skrze vieru.

Chcem poznať Krista, silu jeho Zmŕtvychvstania a spoločenstvo s jeho utrpením; podobať sa mu v smrti, a tak dúfať, že dosiahnem vzkriesenie z mŕtvych.

Nehovorím, že som už dosiahol cieľ alebo že som už dokonalý; no usilujem sa, aby som sa ho niekedy zmocnil, ako sa Kristus Ježiš mňa zmocnil.

Bratia a sestry, nenamýšľam si, že som sa ho už zmocnil. Jedno však robím: zabúdam na to, čo je za mnou, a siaham po tom, čo je predo mnou. Bežím k cieľu za víťaznou cenou: za nebeským povolaním, ktoré sme dostali od Boha v Kristu Ježišovi.

Evanjelium

Ján 8,1-11

Ježiš odišiel na Olivovú horu. Ráno sa však vrátil do chrámu a všetok ľud prichádzal k nemu. Sadol si a vyučoval ich.

Tu zákonníci a farizeji priviedli ženu pristihnutú pri cudzoložstve, postavili ju doprostred a povedali mu: "Učiteľ, túto ženu pristihli priamo pri cudzoložstve. Mojžiš nám v Zákone prikázal takéto ženy ukameňovať. A ty čo povieš?" To vraveli, aby ho pokúšali a mohli ho obžalovať.

Ježiš sa zohol a prstom písal po zemi. Keď sa ho neprestávali vypytovať, vzpriamril sa a povedal im: "Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň." A znova sa zohol a písal po zemi. Keď to počuli, jeden po druhom sa vytratili, počnúc staršími. Ježiš zostal sám so ženou, čo stála v prostriedku.

Potom sa vzpriamril a povedal jej: "Žena, kde sú? Nik ťa neodsúdil?"

Ona odpovedala: "Nikto, Pane."

A Ježiš jej povedal: "Ani ja ťa neodsudzujem. Chod' u odteraz už nehreš!"

Na zamyslenie

Ježišovo učenie v chráme opäť nezostáva bez pozornosti ľudu, zákonníkov a farizejov. Otázky, či je alebo nie je očakávaným Mesiášom, neutíchajú. Ľudia, s ktorými sa Ježiš stretol, sa nevedia uspokojiť s jeho odpoveďami, musia sa naďalej konfrontovať s ním, aby prišli k nejakému konečnému rozhodnutiu.

Ako učiteľ, Ježiš z pohľadu zákonníkov musel poznať Božie príkazy a ako Mesiáš ich musel aj bezvýhradne akceptovať. Takto vedel, čo je dobré a zlé, čo je pred Bohom dovolené, a čo zakázané. Keby Ježiš zastával iné stanovisko, postavil by sa tak jednoducho nielen proti ľuďom – zákonodarcom, ale aj proti samotnému Bohu a tak by nemohol byť ani prisľúbeným Spasiteľom.

Takýto myšlienkový pochod je blízky ľuďom, ktorých vzťah s Bohom sa zakladá na dodržiavaní Božích príkazov a preto je tento ich vzťah s Bohom tak odlišný od Ježišovho konania. Jeho konanie však vychádza z osobného vzťahu s Bohom a zakladá sa na rešpektovaní slobody blížneho a lásky k nemu. Takýto druh viery sa farizejom a zákonníkom však javí ako cudzí.

Žena prichytená práve pri cudzoložstve ponúka príležitosť vytvoriť si jasný obraz o jeho postoji. Pre znalcov zákona je tento prípad jasný: zákon musí byť za každú cenu splnený, pretože je to samotnou Božou vôľou. Pre Ježiša nie zákon, ale Božia láska je rozhodujúca. Múdrym spôsobom poukáže tým, ktorý chcú súdiť, na ich vlastné zlyhania a prinúti ich tak použiť na seba samých mieru, podľa ktorej chceli odsúdiť konanie ženy.

Na tomto príbehu vzťahu hriešnice s Ježišom môžeme vidieť, že ani tak veľké zlyhanie a vina nemôžu zabrániť stretnutiu s Ježišom. Aj keď to môže byť, samozrejme, vždy príležitosťou k tomu. Ježiš vie, ako veľmi ťaží už samotná vina, takže odsúdenie je zbytočné. Kto svoju vinu prizná a oľutuje, tomu by sa jeho obrátenie nemalo ešte sťažovať. Bez toho, že by Ježiš zľahčoval hriech, vytvára, dáva žene priestor nadýchnuť sa, dáva jej možnosť začať odznova.

Ježišovo správanie k hriešnikom chce byť vzorom pre naše správanie, pre nás všetkých, ktorí nesieme vinu. Nie zákazy, odsúdenia a mudrovanie sú potrebné, ale pochopenie, súcitiť, slušnosť a povzbudenie. Príkazy sú nám dané nie na to, aby sme mali zákony na odsúdenie, ale sú tu ako predloha, vzor pre šťastný život! Oni ukazujú, ako sme veľmi odkázaní na Božiu milosť a milosrdenstvo a zároveň nás nabádajú k tomu, aby sme nesúdili a nekonali bezmilosrdne.

"Nespomínajte udalosti dávne, o veciach predošlých neuvažujte" tu a dnes sa chce život už premeniť, tu a dnes sa chce Boh ukázať ako silný, živý a spásu darujúci Boh!